

да се двоумѣхъ — конекрадеца
ме победи.

Услади ми се и тръгнахъ по
диритѣ на моитѣ другари.

Щомъ нѣкъде можеше — да
се взематъ пари — рушветъ,
не пропускахъ случая.

Изпърво мислѣхъ, че ще тури
нѣкоя пара на страна. Но ето
че се залибихъ въ една лѣ-
вачка — и пакъ започнахъ
дългове.

Забъркахъ и смѣтки и дъл-
гове; давахъ ме подъ сждъ за
неплатено хранене, квартира, а
не искахъ да знамъ. Тогази, за
да завардя мѣстото си, вър-
шихъ всичко за угода на на-
чалството. Додатъ ли избори
— биехме, арестувахме, само
че съ маски: да не ме позна-
ятъ. Подуша ли, че ще има
смѣна — знаехъ на кого да
правя очи — и тъй десетина
години.